

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ТРАНСПОРТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

БІБЛІОТЕКА

Архітектура без правил

Тематичний дайджест

Київ 2026

Архітектура без правил : тематичний дайджест / НТУ, Бібліотека ; укладач зав. інформаційно-бібліографічним відділом Л. В. Колісник. - Київ : НТУ, 2026. –34 с.

Відповідальний за випуск : директор бібліотеки НТУ О. М. Мірошник

«Архітектура без правил» — це сміливий напрям, що відкидає класичні канони, академічні обмеження та традиційну функціональність на користь творчої свободи та деконструктивізму. Він перетворює будівлі на скульптури, ламає геометрію та створює унікальне середовище, кидаючи виклик законам фізики та сприйняттю.

Саграда Фамілія (Храм Святого Сімейства). Барселона, Іспанія

Храм Святого Сімейства, він же - Саграда Фамілія по-іспанськи, - одна з найбільш унікальних будівель сучасності. Творіння Антоніо Гауді змогло об'єднати в собі епохи, традиції і новаторство. Тут поєдналися неоготика з модерном, католицька релігія з місцевою флорою і фауною. Храм вражає своїм зовнішнім пишністю і розмахом. Незвичайні вежі західного фасаду вражають одночасно своєю висотою і м'якістю візерунчастої поверхні, а портал Страстей - зламаністю і лінійністю. А інтер'єр церкви - це і зовсім інший всесвіт.

Оригінальний неоготичний проект собору Святого Сімейства створив Франсіско де Паула дель Вільяр. Через розбіжності у вартості матеріалів, необхідних для реалізації проекту, архітектором, відповідальним за проект призначили Антоніо Гауді, який мав добру репутацію. Його унікальний проект включав 18 веж, що символізують апостолів, євангелістів, Діву Марію

та Ісуса, представленого найвищою центральною вежею. Також є чотири дзвіниці, що представляють апостолів. Скульптури на фасаді Страстей були виконані Жозепом Марією Субірачсом. Після смерті Гауді роботу над храмом продовжили інші архітектори, а саме Франсеск де Паула Кінтана та Жорді Бонеті-Арменгол.

Споруда храму до сих пір не завершена, притому, що закладений він був в 1882 році. Повільний темп будівництва пояснюється технологічними складнощами, а також тим, що фінансування надходить з добровільних пожертвувань. Однак в прогнозах влади Барселони завершити зведення храму до 2026 року.

Гауді дав кожному з фасадів свою назву: "Різдво", "Пристрасті Христові" і "Воскресіння", кожен з яких присвячений певному етапу в житті Христа. Робота над фасадами почалася в 1892 році, причому Гауді особливо уважно підійшов до зображення народження Христа, оскільки вважав, що Христові пристрасті можуть бути не доступні для всіх.

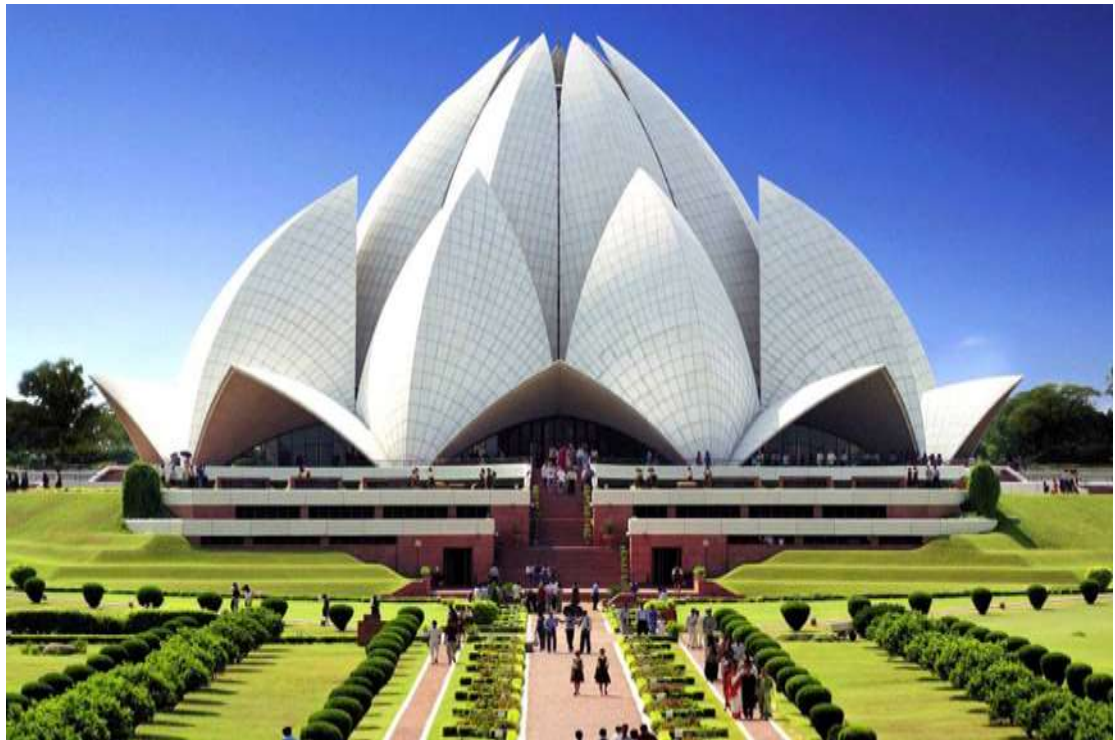
На сьогоднішній день збудовано два, причому один з них – фасад Різдва, будувався ще за життя Антоніо Гауді. Цей фасад у деталях відображає народження Ісуса Христа і виглядає помітно автентичніше.

На протилежному фасаді - фасаді "Пристрасті Христові" зображені сцени розп'яття. Ці дві сторони храму сильно відрізняються за стилем і виглядом, причому здебільшого так і мало бути за задумом автора.

Коли останній камінь буде встановлено, Храм Святого Сімейства стане найвищою церквою світу, яка височітиме над каталонською столицею на 170 м. Він також стане найдивнішим і, можливо, найбільш суперечливим місцем поклоніння Богу такого епічного масштабу.

Храм Лотоса. Нью-Делі, Індія

Побудований архітектором Фаріборз Сахба в 1986 році, храм досі залишається однією з найпопулярніших і відвідуваних визначних пам'яток Нью-Делі. Причиною тому, з одного боку, стала безумовна унікальність архітектури і її краса, а з іншого - смислова наповненість споруди. Храм Лотоса натхненний і природою, і релігією. Лотос - прекрасна квітка, який з давніх-давен співвідноситься з чистотою, невинністю, святістю. Але тут він стає центром сучасної релігії Бахаї, де заперечуються прикраси, ритуали, служби, немає чину священиків, і люди мають право молитися тому, кому хочуть, тому що в кінцевому підсумку послідовники Бахаї переконані - Бог єдиний. Символіка цієї релігії - зірка яка має дев'ять кінцівок, - в храмі використовується багато разів. Вона лежить в його основі, обрамленому дев'ятьма ставками, а величезний лотос будівлі, виконаний з бетону і покритий білим мармуром, має 3 яруси, кожен з яких складається з 9 пелюсток.

Хабітат 67, Монреаль, Канада

Житловий комплекс Хабітат-67 - це унікальний проєкт майбутнього житла, що втілювався в життя у далекому 1967 році, але і в наші дні він виглядає дуже сучасним і незвичайним.

Ця споруда була спроектована канадсько-ізраїльським архітектором Моше Сафді. Стилем споруди вважається бруталізм.

Основа будови - 354 куба, які "наросли" одне на одного на перший погляд в хаотичному порядку, так ніби цей будинок побудувала дитина з кубиків.

Насправді це було зроблено спеціально, так як таке розташування дозволяє приєднати до житлового простору ще і сад, який знаходиться на даху сусіда знизу. А також завдяки такому розташуванню в квартири потрапляє більше сонячного світла. Архітектор задався метою зробити кожен квартиру унікальною, створити комплекс з окремих, незалежних ділянок.

Будівля вміщує 146 квартир, де проживають родини, які проміняли спокійний будиночок в спальному районі на такий нестандартний проєкт.

Вже понад 40 років будинок вражає своєю архітектурною оригінальністю і має статус пам'ятки архітектури.

Танцюючий будинок. Прага, Чехія

Ця будівля — утілення новаторства, сміливості та архітектурної химерності. Його творці-архітектори — дві креативні особистості: на той момент невідомий хорват Владо Мілуніч і відомий канадець Френк Оуен Гіррі. Дизайнери і критики сперечалися щодо введення проєкту в стадію будівництва, але перший президент Чехії Вацлав Гавел, який особисто керував проєктом, наполіг на цьому.

Споруда являє собою архітектурну композицію з двох будинків. Один будинок, котрий розширюється догори, символізує чоловічу фігуру, а друга частина будівлі нагадує жіночу - з тонкою талією і спідницею, що розвивається в танці. Поєднання цих веж нагадує танцювальну пару в русі, від чого й походить назва будинку. А мешканці міста називають його на честь відомої на той час танцювальної пари — Фреда Астера і Джинджер Рождерс. Звідси і одна з назв будинку — Джинджер і Фред.

Здається, що динамічна і смілива будова дійсно ось-ось пуститься в танок. Здалеку конструкція видається зовсім не стійкою, проте зблизька ця ілюзія зникає.

Каркас будівлі — залізобетонний, для створення неповторного зовнішнього вигляду було використано 99 фасадних панелей. Фундамент будівлі, що розташований на рівні підземних ґрунтових вод, підтримується системою

бурунабивних паль; крім того будинок статично закріплений з обома сусідніми спорудами.

Танцюючий дім — адміністративно-офісний центр, що має 7 наземних і 2 підземних поверхи, у якому містяться представництва декількох міжнародних компаній. На даху будівлі розташований французький ресторан з розкішною панорамою міста. Через розташування ресторану на його даху будинок називають ще "п'яний будинок" і "стакан".

Кубічні будинки. Роттердам, Нідерланди

Кубічні будинки в Роттердамі – одна з найвідоміших і незвичайних пам'яток Нідерландів. Сказати, що в кубічних будинків у місті Роттердам приголомшливий вигляд - не сказати зовсім нічого. Вони стали символом архітектурної сміливості Роттердама та його прагнення відродження після руйнувань Другої світової війни. Комплекс також відбиває голландську традицію інновацій. Нідерланди, відомі своїми інженерними рішеннями у боротьбі з водою (дамби, канали), застосували той самий винахідницький дух

в архітектурі. Кубічні будинки стали частиною туристичного бренду Роттердама,

Цей житловий комплекс, спроектований голландським архітектором Пітом Бломом і збудований у 1982–1984 роках, складається з 38 будинків у формі кубів. Кубічні будинки є унікальним архітектурним рішенням, що кидає виклик традиційним уявленням про житлове будівництво. Кожен будинок – це куб, нахилений на 45 градусів та встановлений однією з вершин на шестигранний бетонний пілон. Пілони, що виконують роль «стволів дерев», піднімають будинки над землею, створюючи простір для пішохідних зон та комерційних об'єктів. Куби пофарбовані в яскраві кольори — жовтий, білий та сірий, що посилює їх візуальний вплив.

Кожен кубічний будинок складається з трьох рівнів загальною площею близько 100 квадратних метрів, хоча похилі стіни скорочують корисний простір. Структура будинку включає:

Перший рівень (пілон) : Служить входом та технічним приміщенням. Пілони, висотою близько 6 метрів, забезпечують стійкість конструкції та створюють відкритий простір під будинками.

Другий рівень : Основний житловий простір, що включає вітальню та відкриту кухню. Похилі стіни та вікна створюють незвичайну перспективу, але обмежують можливості для розміщення меблів.

Третій рівень : Дві спальні та ванна кімната. Тут нахил стін особливо помітний, що потребує нестандартних рішень у дизайні інтер'єру.

Верхній рівень : Невеликий простір, який часто використовується як кабінет, студія або міні-сад. Завдяки трикутній формі та панорамним вікнам, цей рівень добре освітлений.

Куби з'єднані одна з одною, утворюючи єдиний комплекс, що зверху нагадує «неможливий трикутник» — геометричну фігуру, популяризовану шведським художником Оскаром Реутерсвардом.

Один куб використовується як музей Show Cube, у якому за допомогою різних фотографій, відео і 3D-панелей можна зрозуміти, як це: жити в кубічному будинку. А деякі мешканці навіть пропонують екскурсії по своїх оселях.

Кривий будинок. Сопот, Польща

Будинок був зведений у 2004 році за проектом архітекторів Залевського і Шотинських, які були вражені малюнками польського художника Яна Марціна Шанцера і шведського художника Пера Оскара Дальберга. Творчість великого Антоніо Гауді теж знайшла відображення в такому незвичайному проекті.

Всі елементи фасаду Кривого Будинку в Сопоті повністю зігнуті — двері, перила, вікна, стіни і дах. Тут немає навіть натяку на прямі лінії. А центральна вставка з синьо-зеленого скла чимось нагадує дракона, що застряг в стіні.

На площі 4000 кв. метрів розташований торговий центр, магазини, кафе і ресторан — все це перший поверх. На другому поверсі знаходиться радіостудія і парочка музеїв — Музей Морський та Сучасних Ремесел. Не обійшлося, звичайно, і без розважальних закладів — третій поверх займають паби і клуби з різноманітним меню та цікавою програмою.

При розгляді будинку здається, що колись він був “нормальним”, але в якийсь момент взяв і почав “танути”. Іншими словами, будова більше

нагадує фантазію сюрреаліста, ніж реальну будівлю. Особливо цікаво роздивлятися “Кривий будинок” вечорами, коли воно підсвічується.

Перевернутий будинок. Шимбарк, Польща

Ідея перевертати будівлі раніше успішно використовувалася в Європі, Азії та США. Досить давно подібні будинки існують у Каліфорнії, Флориді, Південній Кореї, Японії та ін. Найперший з них був побудований в Польщі, в 2007 році в маленькому містечку Шимбарк.

Збудували його місцеві майстри всього за 114 днів, хоч і незвичною здалась їм пропозиція творця оригінальної споруди — Данієля Чап'євськи.

За словами автора, будинок символізує епоху комунізму, яка увірвалася в життя людей та перевернула все з ніг на голову. Це ніби нагадування людям про скоєні ними помилки. І як знак того, що можна не лише перевернути все з ніг на голову, а й поставити у вихідне становище. За словами творця: «Людство псує цей світ, і лише саме людство може зупинити це. Це символ

нашого часу – все догори ногами. Я хочу, щоб люди, зайшовши до цього будинку, зрозуміли, наскільки нестабільний цей світ, схаменулися і знову перевернули його з голови на ноги».

Здається, що будиночок от-от і впаде! Але насправді будівля стійка і пристосована для проживання.

Будова є простою дерев'яною домівкою, яку поставили на дах, перевернувши його на 180 градусів. Основа будинку – величезний камінь, а фундамент розташувався нагорі. Все, що знаходиться всередині будинку, також перевернуто. Меблі прикріплені до стелі, а світильники відповідно спрямовані вгору. Коли підіймаєшся сходами, виходиш до стелі першого поверху.

Однак усередині такої будови просто неможливо довго перебувати. Під час будівництва робітники робили перерву кожні 3 години тому, що відчували себе дезорієнтованими та заплутаними у химерному просторі. У зв'язку з цим на підлогу стали ставити склянки з водою: поверхня води допомагала визначити місцезнаходження горизонтального положення, що полегшило вестибулярний апарат.

Тепер споруда —найпопулярніший польський атракціон!

Перевернуті будинки стали популярною пам'яткою в багатьох містах. Зараз такі архітектурні пам'ятники будуються всюди: Австрія, Швейцарія, Німеччина, Китай, Україна і так далі. В таких будинках-перевертнях розміщуються готелі, музеї, ресторани, тощо.

Перевернутий будинок. Карпати, село Поляниця, Україна

Перевернутий будинок у Карпатах став першим таким архітектурним дивом в Україні. Знаходиться він у селі Поляниця, що в Івано-Франківській області. Знайти чудо-дім не складно, адже його побудували біля самої дороги на шляху до гірськолижного курорту Буковель. До речі, на будівництво житла пішло всього півтора місяці. Але на відміну від інших перевернутих будинків, у цього варіанту перевернутий тільки каркас. Внутрішні інтер'єри вирішили зробити традиційними. Все-таки будинок, у першу чергу, повинен був стати придатним для проживання, а не для того, щоб привертати увагу туристів.

Хата має фундамент, але він знаходиться нагорі; дах – унизу, спирається на землю; коли заходите у Будинок – потрапляєте на горище, також там є туалет; піднімаєтесь масивними дерев'яними сходами вгору – а там перший поверх. І ходите ви не по підлозі, а по стелі; при цьому вгорі бачите підлогу, на якій розташовані дивани, ліжка, крісла, опудало лисиці і навіть яблука на столі. Особливу увагу у всіх відвідувачів привертає стілець «справжнього гуцула»

Місто мистецтв і наук. Валенсія, Іспанія

У самому серці Валенсії, де теплий середземноморський бриз змішується з ароматами апельсинових садів, розкинулося місце, яке здається порталом у майбутнє. Місто мистецтв і наук — це не просто архітектурний комплекс, а справжній символ інновацій, культури й людської уяви. Його футуристичні будівлі, наче космічні кораблі, що приземлилися на землі, заворожують з першого погляду. Це місце, де наука стає мистецтвом, а мистецтво — наукою, запрошуючи кожного відвідувача поринути у світ відкриттів.

Проект, створений відомим архітектором Сантьяго Калатравою, є одним із найвидатніших зразків сучасної світової архітектури та головною візитівкою міста. Його бачення було сміливим: комплекс мав нагадувати живі організми, що дихають і рухаються.

Будівництво почалося в 1996 році, а перші об'єкти відкрилися для публіки вже у 1998 році. Сьогодні комплекс складається з шести основних споруд, кожна з яких має унікальне призначення й дизайн, що викликає захват навіть у найбайдужіших мандрівників.

Кінотеатр IMAX і планетарій у формі велетенського ока. Його дизайн символізує погляд у майбутнє, а внутрішній простір занурює у космічні подорожі чи підводні пригоди завдяки 3D-технологіям.

За задумом архітектора Сантьяго Калатрави, форма будівлі, відбиваючись від водної поверхні біля підніжжя споруди, нагадує око. Роль зіниці виконує сфера, в якій знаходяться основні приміщення. Її оточує прозора скляна поверхня, а сталеві троси-«вії» можуть опускатися та підніматися залежно від погоди, створюючи ефект кліпання. Вражає, наскільки функціональним може бути такий сюрреалістичний об'єкт.

Палац мистецтв королеви Софії (Palau de les Arts Reina Sofia): Опера й театр, що виглядає як велетенський шолом чи космічний корабель. Його дах, заввишки 75 метрів, нагадує хвилю, що застигла в русі. В середині — чотири зали для виступів, де звучать опери, балети та симфонічні концерти. Це місце, де мистецтво оживає в кожній ноті.

До 2009 року на території комплексу відкрили інтерактивний музей науки, виконаний без прямих кутів та вертикальних ліній, найбільший у Європі акваріум з підводним панорамним тунелем, оперний театр, схожий на шолом середньовічного воїна, оранжереї під відкритим небом, підвісний міст, а ще багатофункціональну споруду, в якій проходять концерти, вистави, спортивні змагання та виставки.

Музей науки принца Феліпе - Інтерактивний простір, що нагадує скелет кита. Тут наука стає доступною для всіх — від дітей до дорослих. Експонати дозволяють доторкнутися до законів фізики, хімії та біології, а гасло музею “Заборонено не торкатися” лише підіграє цікавість.

Найсильніше відчуття від Міста мистецтв і наук - подив силі та безмежності людської думки в гармонії з природою, подив безкінечній творчості розуму.

Концертний зал ім. Волта Діснея. Лос-Анджелес, США

Історія Концертного залу імені Волта Діснея розпочалась у 1987 році, коли вдова всесвітньовідомого режисера та мультиплікатора Ліліан Дісней пожертувала місту Лос-Анджелес 50 млн доларів. Кошти мали піти на створення концертного залу, який би став трибютом творчості її чоловіка.

За проектування будівлі взявся Френк Гері, який вже встиг здобути славу одного з найпотужніших архітекторів свого часу завдяки Центру Гуггенхайма в Більбао.

Зовні будівля залу нагадує великий сталевий корабель, паруси якого застигли у дивакуватих вигинах. Конструкція будівлі була настільки складною, що Гері довелось використовувати аерокосмічне програмне забезпечення САТІА для тривимірного моделювання поєднань сталевих балок. Більша частина зовнішньої обробки залу була спроектована з неіржавної сталі із матовим покриттям. Її використання дозволило архітектору експериментувати з формами та реалізувати надзвичайно амбітний проект. Металевий та футуристичний, він також повинен був символізувати зв'язок із природою – при проектуванні будівлі Гері врахував любов Ліліан Дісней до садівництва. Колони, які утримують сталеву конструкцію, нагадують стовбури дерев, тканина, яку використали при оформленні інтер'єрів, містила квіткові

орнаменти, а біля залу архітектор створив громадський сад, всередині якого знаходиться чудовий фонтан під назвою «Троянда для Лілії».

Музей "Мілуокі". Штат Вісконсін, США

Музей мистецтв у Мілуокі — це видатна культурна установа площею 30 тисяч квадратних метрів, розташована в місті Мілуокі, штат Вісконсін, США. Він славиться своєю сучасною архітектурою і включає в себе кілька значних будівель: Військовий меморіальний центр (1957), спроектований фінно-американським архітектором Еро Сааріненем; будівлю Келер (1975), архітектора Девіда Келера; та Павільйон Квадраччі (2001), створений іспанським архітектором Сантьяго Калатрава.

Музей мистецтв Мілуокі — символ міста. Здалеку він схожий на гігантського білого птаха, а "крила" будівлі розпускаються в сонячну погоду і складаються вночі і в дощ. Їх розмах — 66 метрів.

Під час будівництва архітектор врахував природні особливості озера Мічиган, а на естетику музею вплинула прибережна атмосфера, зокрема човни та вітрила.

Музей Гуггенхайма в Більбао, Іспанія

Виконане в стилі деконструктивізму, будівля музею на березі річки Нервьон з моменту свого відкриття в 1997 році і понині вважається одним з найбільш видовищних у світі. Спроектував музей у властивому для себе стилі архітектор Френк Гері, відомий також як творець концертного залу імені Уолта Діснея в Лос-Анджелесі і Танцюючого будинку в Празі. Його почерк - хвилеподібні хаотичні лінії, покриті титановими пластинами і склом, що складаються в хитромудрий малюнок. Так, наприклад, Музей Гуггенхейма схожий на футуристичний, інопланетний корабель.

Центральний атриум заввишки 55 метрів нагадує велику металеву квітку, від якої розходяться об'ємні пелюстки, де розташовані анфілади виставкових залів для різних експозицій.

Як і більшість робіт Гері, будова складається з м'яких контурів. Френк Гері стверджував у одному з інтерв'ю, що «безладність вигинів призначена для уловлювання світла».

Будинок-кактус у Роттердамі, Голландія

Людина ХХІ століття, випробувавши на собі всі принади і недоліки великого міста, прагне максимально наблизитись до природи. Ось чому «зелені технології» зараз модні як ніколи.

Білосніжний 19-поверховий будинок-кактус знаходиться в Роттердамі. Свою назву він отримав завдяки схожості з колючою рослиною за рахунок планування відкритих терас-балконів для садівництва. При цьому глибина кожної тераси – понад 2 метри.

Нерегулярне чергування пелюсток, за задумом архітекторів, крім декоративної мети, сприяє тому, щоб у кожную квартиру - а їх в будинку 98 - проникало максимальну кількість денного світла. Всі балкони розташовані за принципом гвинтових сходів, що забезпечує доступ сонця до садів, що ростуть на них. Концепція кактусу імітує природу — листя справжніх дерев

розташовується саме таким чином, щоб кожен лист отримував якнайбільше сонячного світла. Будівля максимально екологічна — зелень на балконах «забиратиме» з повітря вуглекислий газ, який вважається головною причиною глобального потепління.

Кожна пелюстка закінчується або відкритим озелененим хвилеподібним балконом, або застеленою лоджією. У балкони вбудовані невеликі басейни.

Фасад будинку пофарбований у білий колір, щоби менше нагріватися на сонці. Усі квартири в будинку — підвищеної комфортності, а для висячих садів архітектори спланували спеціальну систему зрошення, тому мешканцям не доведеться самим поливати численні рослини.

Нагадаємо, «зелені» технології покликані мінімізувати шкоду, яку люди завдають своєму довкіллю. Щоб не переїжджати за місто, зелені архітектори пропонують будувати правильні будівлі.

Будинок-яйце . Мумбаї, Індія

Яйце символізує початок життя, народження нової істоти, і відповідно до цього Яйцеподібна будівля під назвою Сайбртекчр Ег у Мумбаї передбачає нову інтелектуальну модель життя. З іншого боку, це як тарілка, яка успішно

приземлилася на Землю, щоб виконувати свою особливу місію. Компанія James Law Cybertecture International на чолі з відомим китайським архітектором Джеймсом Лоу спроектувала новий будинок «знакової архітектури» за дорученням компанії Vijay Associates (Wadhwa Developers). Тут характерні нетрадиційні методи технологій: інтелектуальні системи, нові комп'ютерні технології, мультимедіа та інтерактивність для створення вражаючої споруди ХХІ століття, що вселяє трепет, в Мумбаї. 13-поверхова будівля площею 33.000 кв метрів має 3 підземні поверхи з 400 місцями для паркування. Основні будівельні матеріали скло, сталевий каркас на бетонній основі та бетонна серцевина. Архітекторам і конструкторам вдалося створити каркас, чия «оболонка» виконана у формі яйця, не використавши при цьому жодної колони. Ця ультрасучасна будова зі 100% гнучкістю втілює рівень понад красу, який ближче до природи та божественного, ніж до архітектури. Через свої форми будинок займає від 10% до 20% менше простору, ніж звичайні будинки такого розміру. Архітектура дуже високої якості та геометричної складності, і будівля сильно відрізняється від інших своїм унікальним та по-справжньому інноваційним зовнішнім виглядом. Це «найкраще місце для роботи» і всередині будівлі є ряд новаторських систем, такі як "Cybertecture здоров'я" і "Cybertecture реальності". Перша дозволяє контролювати, порівнювати і виводити статистичні дані про здоров'я людей, що перебувають усередині. У будівлі використовується сонячна і вітряна енергія. Крім того, продумані способи боротьби з парниковим ефектом, тобто за рахунок внутрішніх садів регулюється температура, охолоджується будинок.

Будівля Cybertecture має форму яйця. Ідеологія полягала в уособленні світу в термінах планети-суду, яка самодостатня і складається з екосистеми, що забезпечує існування життя, його зростання та подальшу еволюцію. Збігаючись з нашою планетою, будівля складається із стійкої екосистеми, що розвивається завдяки інтелекту в архітектурі (називається кіберархітектурою), забезпечуючи динамічний інтерфейс користувача у фізичному світі і комфортний доступ до віртуальних просторів.

У конструкції яйця Cybertecture використовується діагريدна екзоскелетна конструкція (виготовлена з литих сталевих вузлів, щоб створити вогнестійку конструкцію), через що воно є жорсткою структурною системою, яка забезпечує великі площі без колон, а це призводить до мінімізації використання будівельних матеріалів приблизно на 15%, порівняно зі звичайними.

Будинок-планета шейха Хамада (ОАЕ)

Будинок-планета (також відомий як Глобус-будинок) — це унікальний 4-поверховий автодім-кемпер у вигляді земної кулі і навіть приплюснутої на полюсах, створив відомий еміратський мільярдер та колекціонер шейх Хабін Хамад Аль Нагаян. Його розміри становлять 20 м в ширину і 12 м у висоту. На фасаді чотириповерхового глобуса на колесах зображені моря, океани, гори та рівнини, а всередині розташовані чотири спальні та шість ванних кімнат. У 1993 році мобільний будинок-планета Хамада був внесений до Книги рекордів Гіннеса як найекстраординарніша будівля у світі.

В ньому мільярдер часто подорожував по пустелі.

Палац бульбашок. Канни, Франція

Бульбашковий будинок розташований на скелі Теуль-сюр-Мер Лазурного узбережжя Франції у регіоні Прованс, з видом на Середземне море. Знамениті Канни зовсім поруч, а вид на Bulles, що простягається біля підніжжя, зачаровує не менше, ніж сам будинок.

"Палац бульбашок", футуристичний маєток, печерні споруди з космічними елементами - як тільки не називають Palais Bulles. Споруда справді гідна, щоб про неї говорили багато. Яскраве, незвичайне, з чарівним видом на Каннську затоку воно не залишило байдужим і великого кутюр'є П'єра Кардена. Маєток площею 13 000 квадратних метрів разом із унікальною будівлею будинку був куплен дизайнером у 1991 році. Будувалося він на замовлення французького промисловця П'єра Бернара з 1975 до 1989. Творець незвичайного шедевра — угорський архітектор Антті Ловаг.

Нелюбов до прямих ліній, тому що, на думку художника, вони «агресія проти природи», призвели до створення плавної конструкції «Палацу бульбашок». Майстер намагався створити «форму гри — спонтанну, радісну, сповнену несподіванок». Безперечно, все це вдалося передати, будинок виглядає білішим ніж креативно, нічого агресивного в ньому не знайти.

За рахунок скелястої території палац розтягнувся на шість рівнів, де успішно згруповані житлові приміщення, сади, басейни.

Випуклі елементи виготовлені з армованої дротяної сітки, зверху покриті міцною бетонною сумішшю. Химерний образ підкреслюється природним рожевим кольором будинку. Завдяки тому, що кулясті осередки будинку зроблені з полімерів, автор проекту зміг домогтися відкритості та пластичності елементів будівлі. Природне освітлення було продумано таким чином, що дозволяє в кімнатах не користуватися штучним освітленням до самої ночі. Штучне освітлення також опрацьовано до дрібних деталей.

Le Palais Bulles – це двадцять дев'ять житлових кімнат, які розташувалися під рожевими куполоподібними дахами, з'єднаними між собою. Будинок має 10 гостьових спалень, оформляли їх відомі художники сучасності, серед них Жером Тіссеран, Даніель Ю та Франсуа Шовен. Також одинадцять ванних кімнат у різних частинах будинку.

Плавні спуски та сходи, сходи завиті в спіралі, гнучкі стіни, що створюють м'які ефекти та надають схожості Le Palais з космічними лабіринтами.

Віконні отвори закруглених форм, кулясті світильники, ніяких гострих кутів, прямих і різких ліній, все ніжно, пластично і неймовірно атмосферно.

Вікна незвичайної форми вражають не тільки всередині, більшість розміщена прямо в купольних опуклостях. Деякі знаходяться зверху, виконані як люки, які мають доступ на дах. Інші відкривають краєвиди на Каннську затоку та Середземне море. Виходи до басейнів та сади також оформлені в м'яких напівкруглих лініях. Зелені зони та водні простори зберігають плавність, як і весь будинок.

Божевільний будинок. Далат, В'єтнам

«Божевільний будинок» (Crazy House, офіційно — гостьовий будинок Ханг Нга) у Далаті, В'єтнам — це сюрреалістичний готель-музей, збудований у 1990 році архітекторкою Данг В'єт Нга. Його дизайн, натхненний творчістю Антоніо Гауді, нагадує казкове гігантське дерево. Комплекс складається з печер, павутиння та гвинтових сходів. Архітекторка у концепцію цього комплексу вклала свою ідею розуміння життя: потрібно звернути свій погляд на живу природу, й замість того, щоб створювати нові форми, знищуючи старі - не лише в архітектурі, але й у свідомості людей - повернутися до того, що нам дано.

Тут перед вашим поглядом постануть звивисті кімнати, з'єднані різноманітними сходами й переходами, вікна неправильної форми, фігури тварин, що служать камінами, бра у вигляді ліхтариків і багато іншого. До будинку прилягає бетонний жираф із вбудованою всередині кав'ярнею.

Одне можна сказати напевно: цей «божевільний» комплекс — єдиний у своєму роді.

У будинку, що є формою експресіоністської архітектури, немає прямих кутів, а є органічні форми, які покликані відображати природні елементи, такі як гриби, раковини, печери та павутиння.

Піднятий головний будинок, який виглядає так, ніби йому місце в “Гензель та Гретель”, стоїть у центрі відкритого двору, оточеного чотирма величезними будинками на деревах.

Звивисті цементні “гілки”, які є мостами, звиваються і петляють між різними будинками, щоб люди могли переходити від одного до іншого.

На перший погляд ці сюрреалістичні структури нагадують дивовижні сцени з картин Сальвадора Далі або, можливо, навіть органічні роботи модерністського каталонського архітектора Антоніо Гауді.

Грайливий стиль триває в будиночках на деревах, де 10 номерів для гостей – кожен з яких названий на честь тварини або виду рослини – сповнені органічних форм, ліжок, схожих на печери, та дерев’яних зон відпочинку.

Кунстхаус. Грац, Австрія

Кунстхаус, що в перекладі означає "художній музей", в місті Грац жителі називають "Атака Чужих". Таку назву будівля отримала через дивний зовнішній вигляд. Музей, в якому знаходяться твори сучасного мистецтва, є екологічною будівлею з вмонтованими фотоелектричними панелями на даху, що дозволяє генерувати енергію на господарські потреби установи. Концепт будівлі розробили лондонські архітектори Пітер Кук і Колін Фурньє.

Форма будівлі вельми незвичайна, при будівництві музею використовувалися інноваційні ідеї. Каркас музею виконаний із залізобетону, фасад - з синіх пластикових панелей. На самому фасаді є медіа-інсталяція, що складається з елементів відображення, програмованих комп'ютером. Як елементи використовувалися флуоресцентні кільця, вони займають площу в 900 кв. метрів.

Будинок-рояль зі скрипкою, Китай

Величезний будинок-рояль із чорного скла розташований у місті Хуайнань, що в Китаї. Архітектурна композиція виконана в масштабі 1:50 і являє собою майже копії добре відомих навіть тим, хто не є меломаном, класичних музичних інструментів - рояля та скрипки.

І піаніно, і скрипка грають свою не останню «партію» в будові: у першому розташовується безпосередньо виставковий зал, а друга являє собою сходи і ескалатор – єдиний шлях, яким можна увійти в саму будівлю. Будинок побудований з використанням сучасних будівельних матеріалів, включаючи

скло (прозоре і тоноване), бетон і поліетиленові труби.

Завдяки суцільному скляному фасаду, приміщення комплексу отримує багато природного освітлення. А в нічний час, воно ховається в темряві, залишаючи видимими лише неонові контури силуетів гігантських

«музичних інструментів».

Незвичайно виглядає і літня тераса на даху, де "кришка роялю" виступає ніби другим дахом будівлі, захищаючи від опадів тих, хто знаходиться на терасі. Таким чином, Будинок-рояль одночасно відповідає і естетичним і практичним вимогам.

Будівля-чайник. Цзянсу, Китай

У Китаї з'явився центр Wuxi Wanda Exhibition Center, виконаний у вигляді глиняного чайника. Висота будівлі становить 40 метрів, а діаметр — 50 метрів. Ця будівля вже офіційно потрапило в Книгу рекордів Гіннесса, як найвищий чайник в світі. Вибір такої форми не випадковий: глиняні чайники вважаються символами Піднебесної ще з XV століття. Вони до цих пір виробляються в провінції Цзянсу, де розташований Wuxi Wanda Exhibition Center.

Каркас будівлі складається зі сталевих рам та тисяч алюмінієвих панелей. Спеціальні скляні та металеві елементи здатні обертатися навколо центральної осі, створюючи динамічний візуальний ефект.

Всередині розташовані виставкові зали, офіси та великий парк атракціонів.

Будинок-хвиля. США, Портленд

Дивовижна споруда, пришвартована біля берега річки Вілламетт в Портленді, може сміливо претендувати на звання найоригінальнішого водоплавного будинку у світі. За задумом архітектора Роберта Харві Ошатца саме так виглядає «поезія хвиль». У прозовому сенсі це літня резиденція подружньої пари.

Будова виконана з вигнутих клесних дерев'яних конструкцій та оброблена червоним канадським кедром, покрівля виконана з міді. Перший поверх є більш містким, ніж другий: унизу площа становить 150 кв. метрів, нагорі – 70 кв. метрів.

Господарі мріяли про житло без внутрішніх перегородок із цікавою геометрією зовні та всередині. Панорамне вікно плавучого будинку виходить на воду, бічні стіни і задній фасад зроблені глухими, щоб роззяви не затримувалися, заглядаючи всередину.

Будинок-мушля (Наутілуc). Мехіко, Мексика

І ще один незвичайний будинок — сюрреалістичний шедевр у стилі біо-архітектури, спроектований Хав'єром Сеносіаном. Дім виконаний у формі велетенської мушлі молюска, всередині якої відсутні прямі кути, а стіни плавно переходять одна в одну, нагадуючи підводний світ.

Цей дивовижний будинок був побудований в 2006 році. Метою даного проекту було створення такого відчуття при переході з однієї кімнати в іншу, ніби ти став равликом, який переміщається всередині своєї раковини...

Стіни будови мають пористу структуру, що нагадує справжню раковину молюска. Овальні та круглі приміщення автор наповнив дизайнерськими меблями, які максимально підходять для незвичайної форми кімнат.

У цьому незвичайному будинку дух моря відчувається скрізь: у формі меблів, характерному оздобленні приміщень і особливо в дивовижних

вітражних фантазіях. Зображення сонячних відблисків на водній гладі заворює, у такій кімнаті хочеться відпочити та помріяти.

Головною особливістю інтер'єру будівлі є розташування кімнат по спіралі, а самі кімнати об'єднані єдиними сходами.

Безліч яскравих вітражних вікон створюють дивовижну гру світла всередині.

У вітальні влаштований сад, який створює додаткове відчуття єдності з природою. У ванній кімнаті крани виконані у вигляді водоспадів.

Незважаючи на таку зовнішню казковість, будинок оснащений за останнім словом техніки, є навіть домашній кінотеатр.

Кам'яний будинок. Гімараш, Португалія

Затиснутий між величезних каменів кам'яний будинок примостився на пустельній височині у передмістях невеликого португальського містечка Фафе ,округ Брага. Він так добре вписався в навколишній пейзаж, що спочатку навіть складно зрозуміти, що це не просто купа великих каменів, а житловий будинок.

Цей дивний будинок було побудовано 1974 року, в горах неподалік від містечка Фафи. побудував його архітектор Віктор Родрігес. Сім'я архітектора сподівалася, що завдяки такому сусідству в будинок проведуть електрику, але так і не дочекалася подарунка від влади. В одному із валунів був вирізаний камін, для освітлення, господарі користувалися свічками.

Будівля дуже нагадує будинок мультяшних героїв "Флінстоунів". За архітектурним планом, будівельники просто знайшли чотири величезних камені й побудували між ними будинок, заощадивши, таким чином, на двох стінах. У будинку асиметричні вікна й покриті мохом валуни, черепиця з одного боку і плоский скат з іншого.

Стіни, стеля, колони, вузькі сходи, що ведуть на другий поверх - все виконано з дерева. Кожна кімната має власну неповторну форму.

Сьогодні тут розміщений музей «будинку каменів».

Використані джерела:

<https://ocinka.ua>

<https://tourism.d.ua>

<https://pustunchik.ua/ua>

<https://kvartiraplus.com/uk>

<https://daytoday.ua>

<https://platfor.ma/magazine>

<https://www.karpaty.net.ua>

<https://uk.wikipedia.org>

<https://profbuild.in.ua>

<https://vikna.if.ua>

<https://radioclub.ua>

<https://day.kyiv.ua>

<https://langandtrip.com.ua>